

Broj: 04-322/26- 299/

Podgorica, 2.04.2026.godine

Na osnovu člana 18 Uredbe o izboru predstavnika nevladinih organizacija u radna tijela organa državne uprave i sprovođenju javne rasprave u pripremi zakona i strategija („Službeni list CG”, broj 41/18), Ministarstvo ekologije, održivog razvoja i razvoja sjevera sačinilo je

IZVJEŠTAJ O SPROVEDENOJ JAVNOJ RASPRAVI NACRTA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU U ŽIVOTNOJ SREDINI

Ministarstvo ekologije, održivog razvoja i razvoja sjevera je, u skladu sa čl.12 i 13 Uredbe o izboru predstavnika nevladinih organizacija u radna tijela organa državne uprave i sprovođenju javne rasprave u pripremi zakona i strategija („Službeni list CG”, broj 41/18), objavilo **Javni poziv za konsultovanje zainteresovane javnosti povodom izrade Nacrta zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odgovornosti za štetu u životnoj sredini**. Javni poziv je trajao 15 dana, počev od 13.februara 2026.godine i isti je sproveden u formi dostavljanja inicijativa, predloga, sugestija i komentara, u pisanom i elektronskom obliku. Poziv je bio dostupan na internet stranici Ministarstva ekologije, održivog razvoja i razvoja sjevera kao i na portalu e-uprave: <https://www.gov.me/clanak/javni-poziv-za-konsultovanje-zainteresovane-javnosti-povodom-izrade-nacrta-zakona-o-izmjenama-i-dopunama-zakona-o-odgovornosti-za-stetu-u-zivotnoj-sredini>

Tokom trajanja javnih konsultacija ovom Ministarstvu su dostavljene inicijative, predlozi i sugestije od NVO „OZON” i Nikole Raičevića, sudskog vještaka ekološke struke. Izvještaj o sprovedenim javnim konsultacijama je dostupan na internet stranici Ministarstva ekologije, održivog razvoja i razvoja sjevera: <https://www.gov.me/clanak/izvjestaj-o-sprovedenim-javnim-konsultacijama-povodom-izrade-nacrta-zakona-o-izmjenama-i-dopunama-zakona-o-odgovornosti-za-stetu-u-zivotnoj-sredini>

U skladu sa članom 3 Uredbe o izboru predstavnika nevladinih organizacija u radna tijela organa državne uprave i sprovođenju javne rasprave u pripremi zakona i strategija, Ministarstvo ekologije, održivog razvoja i razvoja sjevera objavilo je 18. februara 2026. godine **Javni poziv nevladinim organizacijama za predlaganje jednog predstavnika/ce za člana/icu Radne grupe za izradu nacrta o izmjenama i dopunama Zakona o odgovornosti za štetu u životnoj sredini**. Javni poziv objavljen je na internet stranici Ministarstva i portalu e-uprave: <https://www.gov.me/clanak/javni-poziv-za-predlaganje-predstavnika-nevladine-organizacije-za-ucesce-u-radnoj-grupi-za-izradu-nacrta-zakona-o-izmjenama-i-dopunama-zakona-o-odgovornosti-za-stetu-u-zivotnoj-sredini>

Rok za dostavljanje predloga bio je 10 dana od dana objavljivanja Javnog poziva. Nakon isteka roka, konstatovano je da po ovom javnom pozivu **nije bilo predloženih kandidata** od strane nevladinih organizacija.

JAVNA RASPRAVA

Vrijeme trajanja javne rasprave:

Javna rasprava za Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odgovornosti za štetu u životnoj sredini je održana u periodu od 5.marta 2026. do 25.marta 2026.godine.

Javna rasprava je trajala 20 dana od dana objavljivanja Javnog poziva na internet stranici Ministarstva ekologije, održivog razvoja i razvoja sjevera i portalu e-uprave:

<https://www.gov.me/clanak/javni-poziv-za-ucisce-u-javnoj-raspravi-o-nacrtu-zakona-o-izmjenama-i-dopunama-zakona-o-odgovornosti-za-stetu-u-zivotnoj-sredini>

Način sprovođenja javne rasprave:

Ministarstvo ekologije, održivog razvoja i razvoja sjevera sprovelo je **javnu raspravu** o Nacrtu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odgovornosti za štetu u životnoj sredini, upućivanjem Javnog poziva zainteresovanoj javnosti (građanima, privrednim subjektima, naučnoj i stručnoj javnosti, državnim organima, organima državne uprave, nevladinim organizacijama i drugim zainteresovanim subjektima), da se uključe u javnu raspravu i daju svoj doprinos u razmatranju predmetnog nacrta.

Zainteresovani subjekti svoje primjedbe, predloge i sugestije na Nacrt zakona dostavljali su Ministarstvu ekologije, održivog razvoja i razvoja sjevera, na adresu: Eko-efikasna zgrada, Cetinjski put bb, 81 000 Podgorica, u pisanom obliku putem pošte ili lično, ili u elektronskom obliku na e-mail adrese: slavica.braunovic@mers.gov.me i maja.raicevic@mers.gov.me.

Ovlašćeni predstavnici Ministarstva ekologije, održivog razvoja i razvoja sjevera koji su učestvovali u javnoj raspravi:

- Slavica Braunović, samostalna savjetnica I u Direkciji za unaprjeđenje životne sredine
- Maja Raičević, samostalna savjetnica I u Direkciji za unaprjeđenje životne sredine

Podaci o broju i strukturi učesnika u javnoj raspravi:

U toku trajanja javne rasprave, svoje primjedbe, predloge i sugestije na Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odgovornosti za štetu u životnoj sredini dostavila je Agencija za zaštitu životne sredine.

Rezime dostavljenih primjedbi, predloga i sugestija, sa navedenim razlozima njihovog prihvatanja, odnosno neprihvatanja:

Agencija za zaštitu životne sredine:

1. Primjedba/predlog/sugestija:

Potrebno je preciznije normirati način utvrđivanja činjeničnog stanja u postupku utvrđivanja štete u životnoj sredini i neposredne opasnosti od štete.

Obrazloženje:

U praksi se činjenično stanje utvrđuje prvenstveno na osnovu zapisnika nadležnih inspekcija, nalaza i mišljenja ovlašćenih stručnih institucija, laboratorijskih analiza, rezultata mjerenja i ispitivanja, kao i izjašnjenja drugih nadležnih organa i institucija. Međutim, nije dovoljno jasno na koji način organ uprave cijeni tako pribavljene dokaze i prema kojim kriterijumima iz njih izvodi pravni zaključak da postoji šteta u životnoj sredini ili neposredna opasnost od štete. Potrebno je preciznije urediti kriterijume za ocjenu dokaza i način njihovog pravnog vrednovanja.

Odgovor:

Primjedba se prihvata.

Predlogom zakona su unaprijeđene odredbe koje se odnose na utvrđivanje činjeničnog stanja, na način da se preciznije uređuju izvori podataka i dokaza koje organ uprave koristi u postupku utvrđivanja štete u životnoj sredini i neposredne opasnosti od štete.

Naime, Predlogom zakona propisano je da organ uprave prilikom utvrđivanja relevantnih činjenica koristi zapisnike nadležnih inspekcija, da se može, u cilju prikupljanja dodatnih podataka, obratiti nadležnim inspekcijama radi dostavljanja zapisnika, da može zatražiti dodatne podatke, obavještenja i dokumentaciju od podnosioca zahtjeva, kao i zahtijevati od operatera da, o svom trošku, sprovede neophodna mjerenja i ispitivanja i dostavi tražene podatke. Takođe, obezbijeđeno je pravo operatera da se izjasni o svim utvrđenim činjenicama, čime se doprinosi potpunijem i objektivnijem utvrđivanju činjeničnog stanja.

Dalje, članom 8 Predloga zakona izmijenjeni su članovi 15 i 16 važećeg Zakona koje se odnose na preventivne mjere i mjere remedijacije. Tako je u članu 16 propisano da organ uprave prilikom određivanja preventivnih mjera odlučuje na osnovu podataka i informacija koje dostavi operater, nalaza nadležne inspekcije, rezultata monitoringa, drugih raspoloživih dokaza, kao i stručnih nalaza i mišljenja ovlašćenih lica i institucija, čime se jasno definiše skup relevantnih dokaza koji se uzimaju u obzir. Organ uprave, takođe može uzeti u obzir mjere za sprečavanje nastanka štete u životnoj sredini, ako su iste utvrđene planovima, programima ili internim procedurama operatera i primjerene i dovoljne za sprečavanje nastanka štete.

Dalje, odredbom člana 15 važećeg zakona propisani su kriterijumi za utvrđivanje značaja štete, uključujući obim i intenzitet promjena i to prema broju jedinki, gustini populacije ili površini područja koju pokrivaju; udjelu određenih jedinki ili oštećenog područja u zaštiti vrste ili staništa; rijetkosti vrsta ili staništa na lokalnom, regionalnom i međunarodnom nivou; kapacitetu razmnožavanja i oporavka, kao i uticaj na zdravlje ljudi, čime se obezbjeđuje pravni okvir za vrednovanje utvrđenih činjenica i izvođenje zaključka o postojanju štete.

2. Primjedba/predlog/sugestija:

Potrebno je detaljnije urediti kriterijume za utvrđivanje značajnog negativnog uticaja i značajne opasnosti po zdravlje ljudi.

Obrazloženje:

Iako zakon daje osnovne definicije, u praksi ostaje nejasno kada je prag štete dostignut, naročito kod uticaja na vode, zemljište, zaštićene vrste i prirodna staništa. Posebno je potrebno jasnije urediti kako se utvrđuje značajna opasnost po zdravlje ljudi kod štete na zemljištu, na osnovu kojih parametara, referentnih i graničnih vrijednosti, nalaza i stručnih mišljenja.

Odgovor:

Primjedba se djelimično prihvata.

Predlogom zakona propisano je da se stanje prirodnih resursa procjenjuje na osnovu pouzdanih, ažurnih i vjerodostojnih podataka, uključujući rezultate monitoringa, naučnu literaturu i druge relevantne izvore, čime se obezbjeđuje stručna utemeljenost u postupku utvrđivanja štete.

Kada je riječ o utvrđivanju značajne opasnosti po zdravlje ljudi, ocjena se vrši na osnovu konkretnih okolnosti slučaja, raspoloživih podataka, rezultata mjerenja i stručnih nalaza i mišljenja, uz primjenu relevantnih standarda i propisa iz oblasti zaštite životne sredine i zdravlja ljudi.

Imajući u vidu navedeno, Predlog zakona već sadrži odgovarajući normativni okvir za utvrđivanje značajnog negativnog uticaja i opasnosti po zdravlje ljudi.

U tom smislu izričito je propisano da se šteta koja ima dokazan uticaj na zdravlje ljudi smatra značajnom štetom.

U pogledu pitanja opasnosti po zdravlje ljudi kod štete na zemljištu, ukazujemo da je isto uređeno članom 27 važećeg zakona, kojim je propisano da se utvrđivanje rizika po zdravlje ljudi vrši na osnovu karakteristika i namjene zemljišta, vrsta i koncentracija štetnih supstanci, smješa,

organizama ili mikro- organizama kojima je zagađeno, kao i mogućnosti njihovog širenja i opasnosti koju predstavljaju.

Dakle, na osnovu nalaza i izvještaja obvlašćenih institucija i laboratorija utvrđuje se stepen zagađenja zemljišta i graničnih vrijednosti utvrđenih posebnim propisima.

Za oporavak, odnosno ublažavanje posljedica štete na zemljištu preduzimaju se mjere koje obuhvataju mjere kojima se obezbjeđuje kontrola, ograničenje, smanjenje ili uklanjanje svih relevantnih zagađenja, tako da zagađeno zemljište ne predstavlja značajan rizik po zdravlje ljudi, uzimajući u obzir njegovu sadašnju ili planiranu namjenu.

3. Primjedba/predlog/sugestija:

Potrebno je preciznije urediti način utvrđivanja prvobitnog stanja životne sredine.

Obrazloženje:

U praksi se često pojavljuju situacije u kojima ne postoje prethodna mjerenja, podaci monitoringa ili druge referentne podloge o stanju prirodnog resursa prije nastanka štete. To otežava ocjenu obima i značaja pričinjene štete. Zbog toga je potrebno jasnije propisati koje izvore podataka organ uprave koristi, kojim redoslijedom i pod kojim uslovima, kako bi se obezbijedilo ujednačeno postupanje.

Odgovor:

Primjedba se prihvata.

Predlogom zakona je već propisano da se stanje prirodnog resursa prije nastanka štete i njihovih funkcija procjenjuje na osnovu pouzdanih, ažurnih i vjerodostojnih dostupnih podataka, kao što su: podaci iz nacionalnog monitoringa, uporedni podaci o sličnim neoštećenim područjima, podaci o vrstama, staništima i mjerama očuvanja za Natura 2000 područja, naučna literatura, kao i drugi raspoloživi podaci.

Na taj način zakon već prepoznaje situacije u kojima ne postoje direktni podaci o prethodnom stanju i omogućava korišćenje različitih relevantnih izvora podataka, uključujući i uporedne i naučno utemeljene podatke.

Istovremeno, prihvata se sugestija da je za potrebe ujednačene primjene u praksi potrebno dodatno precizirati način korišćenja i vrednovanja ovih izvora podataka, posebno u situacijama kada nedostaju neposredni podaci monitoringa, kako bi se obezbijedila veća pravna sigurnost i dosljednost u odlučivanju.

4. Primjedba/predlog/sugestija:

Potrebno je jasnije urediti dokazivanje da je do štete došlo kršenjem profesionalnih standarda, internih pravila poslovanja ili nepažnjom operatera.

Obrazloženje:

U praksi nije dovoljno jasno koje standarde treba uzeti kao relevantne i na koji način se dokazuje odstupanje od dužne pažnje operatera. To može dovesti do neujednačenog postupanja iz tog razloga treba preciznije normirati dokazna sredstva i metodologiju za ocjenu ovih okolnosti.

Odgovor:

Primjedba se djelimično prihvata.

Zakonom je već uspostavljen pravni osnov za utvrđivanje odgovornosti operatera u slučajevima kada je šteta u životnoj sredini prouzrokovana kršenjem profesionalnih standarda, internih pravila poslovanja ili nepažnjom. Naime, članom 5 važećeg Zakona jasno je propisano da se zakon primjenjuje i na štetu na zaštićenim vrstama i prirodnim staništima koja je nastala usljed kršenja zakona ili profesionalnih standarda, internih pravila poslovanja ili nepažnjom operatera.

Takođe, zakon propisuje širok spektar dokaznih sredstava koja organ uprave koristi u postupku, uključujući zapisnike nadležnih inspekcija, tehničku i drugu dokumentaciju operatera, rezultate mjerenja i monitoringa, kao i stručne nalaze i mišljenja ovlašćenih lica i institucija. Ovi dokazi

omogućavaju da se u svakom konkretnom slučaju utvrdi da li je operater postupao u skladu sa dužnom pažnjom i relevantnim profesionalnim standardima.

Dodatno, kroz odredbe koje uređuju izbor i sprovođenje mjera remedijacije (posebno član 25 važećeg zakona), zakon upućuje na primjenu najboljih dostupnih tehnika (BAT), procjenu uticaja na zdravlje ljudi i analizu drugih relevantnih faktora, što predstavlja osnov za ocjenu adekvatnosti postupanja operatera u konkretnim okolnostima.

5. Primjedba/predlog/sugestija:

Potrebno je preciznije urediti procesne faze postupka i akte koji se donose u svakoj fazi.

Obrazloženje:

U praksi nije dovoljno jasno da li se radi o jedinstvenom upravnom postupku sa više faza ili o više odvojenih, ali povezanih postupaka, u dijelu pokretanja postupka, utvrđivanja da je šteta nastala, ocjene njenog značaja, nalaganja dostavljanja predloga mjera remedijacije i odlučivanja o tim mjerama. Kao i ko sprovodi izvršenje rješenja koje donese Agencija. Radi pravne sigurnosti potrebno je jasnije urediti faze postupka i koja procesnim pravima stranaka raspolaže.

Odgovor:

Primjedba se **prihvata**.

Predlogom zakona su uređene ključne procesne faze postupka utvrđivanja štete u životnoj sredini i sprovođenja mjera, kao i akti koji se donose u tim fazama.

Naime, zakonom su izmijenjene i dopunjene odredbe koje se odnose na:

- pokretanje postupka po službenoj dužnosti ili na zahtjev (čl. 9 i 10),
- utvrđivanje postojanja štete ili neposredne opasnosti od štete u životnoj sredini (čl. 16 i 17),
- obavezu operatera da izradi predlog mjera remedijacije,
- ocjenu predloga mjera remedijacije od strane Komisije (član 19),
- odlučivanje o mjerama remedijacije rješenjem organa uprave (član 20),
- kao i sprovođenje mjera remedijacije, uključujući i slučajeve kada mjere sprovodi organ uprave o trošku operatera (čl. 17 i 28).

Takođe Predlogom zakona je propisano da se na odluke iz čl 14, 16, 17 i 20 može izjaviti žalba ovom Ministarstvu.

Iz navedenih odredbi proizilazi da se radi o jedinstvenom upravnom postupku koji obuhvata više funkcionalno povezanih faza, u okviru kojeg se donose odgovarajući upravni akti (rješenja), uz obezbijeđena procesna prava stranaka, uključujući pravo na izjašnjenje i pravo na žalbu Ministarstvu.

Takođe, zakon jasno propisuje nadležnosti u pogledu izvršenja mjera, uključujući obavezu operatera da sprovede naložene mjere, kao i ovlašćenje organa uprave da ih sprovede u slučaju nepostupanja operatera ili kada operater nije poznat, uz pravo na refundiranje troškova.

6. Primjedba/predlog/sugestija:

Potrebno je detaljnije urediti sadržaj i formu predloga mjera remedijacije i programa praćenja nakon sprovedenih mjera.

Obrazloženje:

U praksi nije dovoljno jasno šta ova dokumentacija mora da sadrži, koje stručne podloge mora imati, ko može biti njen izrađivač i po kojim kriterijumima se cijeni njena potpunost, podobnost i izvodljivost. To stvara poteškoće i za organ uprave i za operatera. Potrebno je detaljnije urediti ovo pitanje, po mogućnosti podzakonskim aktom.

Odgovor:

Primjedba se **djelimično prihvata**.

- Predlogom zakona su već propisani osnovni elementi koji se odnose na predlog mjera remedijacije i program praćenja stanja životne sredine. Naime, članom 17 utvrđena je obaveza operatera da izradi predlog mjera remedijacije i dostavi program praćenja stanja životne sredine nakon sprovođenja tih mjera, dok je propisano da ovu dokumentaciju može izraditi operater samostalno ili putem stručnog pravnog ili fizičkog lica.

Na ovaj način obezbijeđena je stručna kontrola kvaliteta, potpunosti i izvodljivosti dostavljene dokumentacije.

Tako je odredbom člana 19 navedenog zakona utvrđeno da organ uprave obrazuje Komisiju za ocjenu mjera remedijacije u cilju ocjene predloženih mjera remedijacije, davanja mišljenja i predlaganja novih mjera remedijacije, ukoliko se predloženim mjerama remedijacije ne postiže povratak u prvobitno stanje.

Organ uprave dužan je da po prijemu predloga mjera remedijacije od strane operatera, obavijesti zainteresovanu javnost i vlasnike nepokretnosti na kojim će se sprovesti mjere remedijacije, radi dostavljanja mišljenja, primjedbi i sugestija na predlog mjera remedijacije.

Prilikom odlučivanja o predlogu mjera remedijacije Komisija uzima u obzir navedena mišljenja, primjedbe i sugestije.

Značajno je ukazati da Komisija, u saradnji sa operaterom, odlučuje koje mjere remedijacije je potrebno sprovesti.

Kada je životnoj sredini pričinjena takva šteta da se sve neophodne mjere remedijacije ne mogu sprovesti istovremeno, Komisija određuje prioritete primjene mjera remedijacije, vodeći računa o prirodi, obimu i značaju štete pričinjene na različitim segmentima životne sredine, mogućnostima prirodnog oporavka i rizicima po zdravlje ljudi.

Dodatno, članovima 25 i 26 propisani su kriterijumi za izbor mjera remedijacije, uključujući primjenu najboljih dostupnih tehnika (BAT), procjenu uticaja na zdravlje ljudi, troškove, vjerovatnoću uspjeha, kao i kvantitativno i kvalitativno izražavanje gubitaka i dobitaka, što predstavlja osnov za ocjenu adekvatnosti predloženih mjera.

7. Primjedba/predlog/sugestija:

Potrebno je preciznije urediti sastav, način rada i naknadu za rad stručne komisije za ocjenu predloga mjera remedijacije.

Obrazloženje:

U praksi nije dovoljno jasno koliko članova komisija treba da ima, koji stručni profili moraju biti zastupljeni, na koji način se članovi imenuju, niti kako se uređuje naknada za njihov rad. To može otežati blagovremeno formiranje komisije i ujednačenu ocjenu dokumentacije.

Odgovor:

Primjedba se **ne prihvata**.

Zakonom je već propisan osnov za obrazovanje, sastav i način rada Komisije za ocjenu mjera remedijacije. Naime, članom 19 definisano je da Komisiju obrazuje organ uprave, te da je čine stručnjaci za pojedine oblasti životne sredine, predstavnici organa uprave i Ministarstva, kao i predstavnici relevantnih institucija i drugih nadležnih organa.

Takođe, istim članom je propisano da se rješenjem o obrazovanju Komisije određuju broj članova, sastav, rok i način rada Komisije, čime se omogućava fleksibilno prilagođavanje njenog sastava i organizacije u zavisnosti od vrste i obima konkretne štete, kao i specifičnosti pojedinačnih slučajeva. Dodatno, zakon jasno propisuje da članovi Komisije ne mogu biti lica koja su učestvovala u izradi predloga mjera remedijacije, čime se obezbjeđuje nepristrasnost u radu, kao i da troškove rada Komisije snosi operater.

Imajući u vidu raznovrsnost mogućih situacija i potrebu angažovanja različitih stručnih profila u zavisnosti od konkretnog slučaja, ocijenjeno je da bi propisivanje broja članova, stručnih profila i drugih elemenata organizacije Komisije bilo ograničavajuće, te da je postojeće rješenje adekvatno i omogućava efikasno i stručno odlučivanje u praksi.

8. Primjedba/predlog/sugestija:

Potrebno je jasnije urediti troškove hitnih mjera, preventivnih mjera i mjera remedijacije, naročito u slučajevima kada operater nije poznat ili ne postupi po nalogu organa uprave.

Obrazloženje:

Iako zakon uređuje troškove, u praksi se i dalje pojavljuju pitanja njihovog konkretnog obuhvata, prethodnog finansiranja i naknadne naplate. Ovo je naročito važno u hitnim situacijama kada je neophodno bez odlaganja preduzeti mjere radi sprječavanja ili ublažavanja štete. Potrebno je preciznije propisati ko prethodno snosi troškove, iz kojih sredstava i na koji način se vrši refundacija ili naplata od operatera.

Odgovor:

Primjedba se **djelimično prihvata**.

Predlogom zakona su uređena pitanja troškova sprovođenja hitnih, preventivnih mjera i mjera remedijacije, uključujući i situacije kada operater nije poznat ili ne postupa po nalogu organa uprave. Naime, članom 31 propisano je da operater koji je prouzrokovao štetu ili neposrednu opasnost od štete snosi troškove sprovođenja mjera, u skladu sa principom „zagađivač plaća“. Istovremeno, članovima 16 i 28 jasno je uređeno da, u slučaju kada operater ne sprovede mjere, kada ih sprovede suprotno nalogu ili kada nije moguće identifikovati operatera, mjere može sprovesti organ uprave, uz pravo na refundiranje troškova od operatera.

Takođe, zakon propisuje rok u kojem organ uprave ostvaruje pravo na refundiranje troškova, čime se dodatno uređuje pitanje naknadne naplate. Ukoliko operater nije u mogućnosti da sprovede preventivne mjere i mjere remedijacije, radi sprječavanja, odnosno otklanjanja štete u životnoj sredini, organ uprave može angažovati ovlašćeno lice za sprovođenje tih mjera o trošku operatera. Organ uprave ima pravo na refundiranje troškova za sprovođenje navedenih mjera, u roku od pet godina od dana sprovođenja mjera. Iz navedenih odredbi proizilazi da zakon jasno uređuje i prethodno finansiranje mjera i naknadnu refundaciju troškova, uključujući i situacije kada operater nije poznat u momentu sprovođenja mjera.

Mjesto i datum sačinjavanja izvještaja: Podgorica, 2.04.2026. godine

Naziv organizacione jedinice Ministarstva koja je odgovorna za pripremu Nacrta zakona:
Direktorat za ekologiju - Direkcija za unaprjeđenje životne sredine.

MINISTAR
Damjan Čulafić